

Svenska Canada Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 23.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 29 DECEMBER, 1915.

NO 52

NY FÄRD.

Likt en väg, som sig vid stranden glömd, nyss det gamla året domat af. Mycket, som en gång ett hjärta drömd, nu i glömskans flynnad fått en graf. Rastlös vind, som öfver stranden so-par, tunga sandfält öfver allting hopar.

Många dröm uppsådd blef af vågen, släckt blef mången glöd, som praktigt brann; Många hopp, som skänkte ljus åt hågen, när i djupets sköte snabbt försvann. Några häldt i hamn du bratte, bölja; många fler dock du bort såge skölja! Skåda dock! Där nalkas nya vågor, lysta af den unga dag, som grytt. Bort med ångslan och med rädsla frå- upp med segelna till färd på nytt! Hoppet må som rosmarin längan länka, längtan må oss vind i seglen skänka. Hej, nu ankaret vi hastigt låtta, medan vågen fylls af nyväckt lust. Upp med flaggan! Sedan kurs vi såtta mot förhoppningarnas fjärran kust. Blott den svaga drömmar rädd vid hårdn; starka vilja sätta mål för färdn!

Nils Lykhe.

Etter krigsår komma fred-år. Jag märker att man fortfarande håller på med ofogt att skjuta ut det gamla året och det är väl knappast troligt att misler Ford minner att mindre det, fast han bestämt lofvat göra det. Men det är svårt att stöfva okyrtne i Europa. Jag minns nog, hur det var i mina unga dagar då. Skjuta var vårt liv — och det var inte vär skuld att det inte blef vår död också. I synnerhet fick ej det Årskifte på förbi utan att vi vederblifna hälsat det med salut. I den allra tidigaste och mest okyrtliga ungdomen kunde vi ej komma åt ordentliga skjutvapen utan måste anlitna våra egna resurser och uppfinningsförmåga, som åtskilliga af de krigsförande ånna i dag. Vi voro emellertid långtifran hjälplösa. Det enda som var nödvändigt att försäkra oss genom inköp var krut och det bekvämdes genom allmän subskription och förskaffades på sådant sätt som pojkar björta eller magne begär. Alldeles som bland de stora barnen. Skjutvapnen dorens anskaffades på ett mycket enkelt sätt. En gammal hällig nyckel — en kyrknyckel var det bästa af allt men var sällsynt syrar att få tag på — fick göra tjänst som bössa, sedan ett fångal filats efter en noggrann mätning af pipans djup. Sen var det färdigt. Det var bara att ladda, hela bössan full med krut, så att man nått och jämt fick in förladdningen. Skulle det skjutnas skarpt, användes litet mindre krut, efter en laddning smälten. Krut strödes sedan på fångålet och skottet affryddes medelst en brinnande tändsticka. Stundom var laddningen för hård eller bössan för svag — kanske hälderna — och då räckte det som det gamla med de modaraste kamraterna. Sådant var ingalunda sällsynt. Men jag var verkligen inte er-lara mig hur jag än letar i mitt minne att de någonstans inträffade en allvarligt olycka. Krutskänk i synen och skamflåde fingrar fäste man sig in-te vid. Och det egentligaste af allsammans är att jag aldrig hörde talas om munlösa och annat dykt, som det unga Amerika varit så mycket uttagt för under sitt oförsvarliga hand-terande af skjutvapen på den stora trinitetsdagen. Kanhända var den sjukdomen inte uppenbar då eller också voro vi vikingar som så ovanligt öks-muna att ingenting blef på oss. I alla fall var det förklarligt fingret vid vidnätt, när det roliga just skall börja.

Men kanske finns det då inte längre någon söndagsstängning här. Eller också ingen utskänking. För resten vet man ju inte ers om man let- ver då — så hvarför följa onödiga be-kyrner? Isch ka bibba!

Mellan det europeiska sättet att skjuta ut det gamla året och in det nya och det amerikanska sättet att suppa det ut och in, stannar man i valet och kvallet om hvilket som är det bästa. Stannar och funderar, om inte det så- så sättet i alla fall är att på hem och lägga sig, hölja något gammalt på sig och låta det ena året löpa in i det andra alldeles omärkligt.

Det har jag brukat göra och nätt väl af det. För mesta har jag så totalt lämnat årskiftet och jag ofta glömt bort att använda det nya årligt, om jag händelsevis haft anledning därtill någon af de första dagar-ne i januari. Det har naturligtvis varit en olagenhet, men af talndre betydelse, när man inte skriver någon-lag värdefullt såsom reverser och nyckelbössa som i min späda barn-dom utgjorde min förtjusning. Jag har för resten en viss respekt för alla slags skjutvapen — och ju mera automati-ska de äro, desto större är respekten. Med modet har också en stor del af

det krigsår varit sin kom. Som skol-poje tyckte jag det var riktigt synd om Napoleon Bonaparte, ty jag visste att hans i historien så lysande fält-herrevrkte skulle förbielkna betydligt, när jag varit upp, om det då blef krig.

Det har nu blivit krig — det största som hittills förekommit i världshisto-rien och det har varit mig försumadt att levta till dess. Men hittills har mitt deltagande i detta krig inskränkt sig till att redogöra för dess händel-ser i en veckotidning. Och jag mis-tänker därunder starkt att såväl cen-tralmakterna som ententemakterna sökt draga mig vid näsan med falska uppgifter. Men om di tror att jag tror dom, så tror di galeit.

Jag kan inte håller sanningsenligt säga att jag just går upp med lif och själ i dessa krigskildringar. Jag gör visserligen min plikt, men jag betraktar den som i högsta grad ointressant och därför påkostad. Det ger mig för resten en liten antydning om hur de som måste delta i kriget på ett mera aktivt sätt i många fall måtte känna det. De tycka nog i allmänhet inte mera om det än jag, men de äro försäkrade också tvanzan.

Emellertid tviflar jag högeligen att min entusiasm skulle vara större om jag voro i deras ställe. Af två tråkiga hater föredrar jag den minst tråkiga att skriva om hur det går till i krig — afven efter otillförlitliga uppgifter — än att med egna ögon skåda det. Så kan ett lofvande krigårnne för-vandlas under årens lopp.

För öfrigt får jag bekänna att jag är lika ifrigt fredsvän — och var det långt innan kriget bröt ut — än själv-vaste Ford fast jag inte varit så väl försedd med medel som han och där-för ej kunnat göra mig lika löjlig. Hvilket väl också får anses som en god sak.

Jag berättar inte detta bara för att skriva med mina ofullkomligheter utan afven för att visa, hur föga man kan fasta sig vid tidigt utvecklade an-gär.

Därför behöfver man inte heller va-ra så ängslig, som man på senare ti-den visat sig, för att den uppvåkande ungdomen här i landet genom boyen-scouterförelser, exercis i skolorna eller annat knektaktigt skulle få en mil-itäriskt anstrykning som kunde vara förläp för den i ett fjärran ännu hä-grande världsfreden. Det är nog inte så farligt — tror jag, när jag tänker på mig själf — ty de unga hjältarne bli nog fredsljäre med åren och före-draga att förtjunga pengar på ammu-nitionstillverkning och sådant i stäl-let för att taga till svärdet.

Dock tror jag inte, med min högt upprifna lust af få fred, att kriget äro så absolut onödiga, fast det nog kan hända att de användas lite för mycket och utan tillbehör till hänsyn för de neutrala. Det finns nämligen såväl nationer som individer, på hvil-ka ingenting annat än stryk tyckes hjälpa. Och så länge det finns sådana nationer och sådana individer, är det knappast rådligt att afsträva och hän-ge sig obetingadt åt världsfredens väl-signelser. Dessutom är kriget nödvän-digt afven för fredsvännerna. Hvad skulle de väl taga sig till, om världs-freden blefvt uppnådd och ingen mer tänkte på krig och orlig? De skulle då vara alldeles utan ett verksam-hetsfält, såvida de ej blefve försvars-vänner i stället. Hvilket man nog kan tro dem om, ty den mänskliga naturen är mycket påförlig.

Medan man nu i år liksom i för-hället på att skjuta ut det gamla i Europa, kommer man i år liksom i för att här i Amerika skjuta med champagnekorkar — California-cha-mpagne numera, afven under annan et-vert, på grund af förhållandena i Champagne under årets lopp, där de egentliga striderna på västfronten tyckas ha hållit sig, af hvad anledning kan man gissa efter beilag. Här i Chicago får det emellertid vara slut med det skjutandet kl. 1 f. m. — och det skulle ha kunnat hända att det skett en timme tidigare, fall usard-agen infallit en dag senare. Så blir förhållandet 1917, då den kommer på en söndag och stängningen börjar vid vidnätt, när det roliga just skall börja.

Men kanske finns det då inte längre någon söndagsstängning här. Eller också ingen utskänking. För resten vet man ju inte ers om man let- ver då — så hvarför följa onödiga be-kyrner? Isch ka bibba!

Mellan det europeiska sättet att skjuta ut det gamla året och in det nya och det amerikanska sättet att suppa det ut och in, stannar man i valet och kvallet om hvilket som är det bästa. Stannar och funderar, om inte det så- så sättet i alla fall är att på hem och lägga sig, hölja något gammalt på sig och låta det ena året löpa in i det andra alldeles omärkligt.

Det har jag brukat göra och nätt väl af det. För mesta har jag så totalt lämnat årskiftet och jag ofta glömt bort att använda det nya årligt, om jag händelsevis haft anledning därtill någon af de första dagar-ne i januari. Det har naturligtvis varit en olagenhet, men af talndre betydelse, när man inte skriver någon-lag värdefullt såsom reverser och nyckelbössa som i min späda barn-dom utgjorde min förtjusning. Jag har för resten en viss respekt för alla slags skjutvapen — och ju mera automati-ska de äro, desto större är respekten. Med modet har också en stor del af

GODT NYTT ÄR :-: tillönskas alla och enhver :-:

Världskriget.

Några större förändringar ha icke inträffat på krigsteatern. — Ministerkrise i England?

KEJSAR WILHELM SUK.

SVENSKA REPRESSALÄGGR-DER MOT ENGLAND.

Onsdagen den 22 december.

General Christian De Wet, rebell-lejderen i Sydafrika, som dömdes till fängelsestraff, har i likhet med 118 andra rebeller blivit frigifven. — Alla armenier i Adrianopel hafva antingen blivit massakrerade eller deportera-de af bulgarerna. — General Rusky, befälhavare öfver de ryska arméerna på den norda fronten, har tagit af-sked på grund af sjukdom. — Premi-erminister Asquith framlade i går i underhuset en motion om värfning af ytterligare en miljon man för britan-nien och en miljon för Frankrike. — 1,250,000 man vid fronterna.

Från London rapporteras, att ryska krigsflottan bombarderat den bulgaris-ka hamnen Varna vid Svarta havet, och att ryssarna lyckats taga staden, där en massa trupper blivit landsat-ta. Någon officiell bekräftelse på det-a har ännu icke kommit. — Från Teheran meddelas, att ryssarna tagit staden Kum, ättio mil sydväst om Te-heran, i en stor drabbning, där fiende-n blef fullständigt tillintetgjord. — Från Berlin meddelas, att oenligt uppgitt bland de tyska socialisterna i riksdagen angående frågan om krigslan. — En brittisk submarin har sänkt den tyska ångaren Leroy, 2,679 ton, och ett annat fartyg i Marmora-sjön. — Kejsar Wilhelm har i ut-ryckning uttalat sig för att komma till Västfronten. — Generalhöv-ling Sir Archibald Murray har ut-nämnts till befälhavare för det brit-tiska trupperna vid Dardanellerna att efterträda Sir Charles Monro, som ut-nämnts till befälhavare för den för-sta brittiska armén i Frankrike. — En österrikisk submarin har tagits af två torpedbåtar, antagligen italienska. — Den brittiska armén i Mesopotam-ien har lidit ganska stora förluster. — General von Emmich, Lieges beagra-der, har aflidit i Hanover. — Den ame-rikanska noten på österrikes svarst-änkande sänkandet af Ancona har nu öfverlämnats till utrikesdepar-tementet i Wien. I noten förnyas för-klaringarna de krafte, det i den för-sta noten uppställde och säger, att ett godt förhållande kan bibehållas mellan Frankrike och Österrike, endast om det senare land ställer sig dess kraf till efterrättelse.

FORD ÅTERVÄNDER HEM.

Sjuk och nedslagen återvänder Ford till Förenta Staterna. — Hans sällskap reiser till Stockholm.

Ett något öfnligt slut synes Fords fredsexpedition ha fått, om man får tro de telegram, som förliden vecka anlände från Norge. På själva jul-dagen återvärdade sig Ford med ångaren Bergensford till Förenta Staterna. Innan han reste, lämnade han en check på 1,000,000 kronor, med hvil-ka fredsexpeditionen skall finansieras. Den skall hädanefter stå under kvin-nornas internationella fredsförbunds auspici. De öfriga medlemmarna af expeditionen hade på torsdagen fort-satt resan till Stockholm.

Mr Ford var under sin vistelse i Norge sjuk, i det han led af influensa. Han synes mycket nedstämt öfver det resereder betänkande, som kom honom och hans sällskap till del, af-ven från de organiserade fredsvänner-na i Norge sida. Full enighet rådde icke heller inom expeditionen, och kom honom allt detta sannolikt att förlora modet och uppgifva sin plan att söka åstadkomma fred i Europa till julen.

Stockholm har fredsexpeditionen hållit flera möten, men enigheten har icke varit den bästa. Som i dag, on-sdag, skulle man resa till Köpenhamn, hvarifrån färdens slutskede till Haag, då man icke får resa genom Tyskland.

af tyskarna. — Den turkisk-tyska ex-peditionen mot Egypten har tagit sin början, meddelas från London. — De brittiska förlosterna vid Dardanellerna upp till d. 11 december uppgifva till 112,921 man. — Varna har icke fallit, såsom forut rapporterats. En större skiff flotta låg dock ligg i dess när-het.

I afskedets stund.

Svensk-amerikanska utställningsko-mittén håller afskedsbankett för generalkommissarién.

EN MINNESGÅFVA.

GENERALKOMMISSARIÉN HAR AFRESTR TILL HONOLULU.

För sista gången under detta min-neiska år hade San Franciscos svens-kar mött upp till fast fördagen d 11 december under svensk-amerikanska utställningskommitténs auspici. Det skedde i det fashionable Palace Hotel och det gällde att än en gång hylla vår framstående landsman, general-kommissarién Richard Bernström, och hans maka.

Ett stort antal personer deltog i banketten, hvilken blef synnerligen lyckad. Som ceremonimestare fungerade redaktör Alex Olson och det första talet för löfvtan Bernström hölls af dr. A. O. Lindström.

För att hugfästas minnet af utställ-ningsåret och för att gifva ett mera synligt bevis på den aktning, som svensk-amerikanerna hysa för general-kommissarién Bernström, bad dr Lindström till sist att utställnings-kommitténs vägnar få öfverlämna dess stora guldmédalj. Denna har general-kommissarién mottagit och på en konstnärligt graverad guldpåse lästes följande inskrift: "Till P. Ri-chard Bernström, Sveriges general-kommissarie vid Panama-Pacific ut-ställningen med tacksam hälsning af främstingstilla samarbete från svensk-amerikanska utställningskom-mittén i San Francisco 1915."

Till fru Bernström öfverlämnade red. Olsson på utställningskommitténs vägnar en praktfull buket af röda roser med hand i de svenska färger-na, hvarefter orkestern spelade "Du gamla, du fria...". som stående förhörd.

Mr Harry Montzer uppläste den adress, som utställningskommittén beslutat att genom generalkommissari-én öfverlämna till kongressen Gustaf Adolfsen, hvilken var konstnärligt textad på persennerna efter följande ritning af mr Alfred Lundqvist, hade följande lydelse:

Till Hans Majestät Konung Gustaf V, Sveriges, Götas och Vendes konung. Eders Majestät!

Den världsutställning, som med an-ledning af Panamaskanalens öppnande hållits i San Francisco från och med den 20 februari till och med samar-tet december detta år, har just afslutats.

Denna utställning har, till stor del genom det kraftiga understöd det rönt af flertalet af världens nationer, varit ett stort och ädligt verk af bil-lad folkenas högsta lofod.

För oss svensk-amerikaner, som med allting med det varmaste intresse följa det gamla fosterlandets stor-tyck utveckling på alla områden, har Sveriges kraftiga och tråmferande deltagande i denna nationernas fred-liga täflan utgjort den käraste påmin-nelse om Eders Majestät, det ärorika gamla fosterlandet samt de hemma-landets folkens högsta lofod.

För oss svensk-amerikaner, som med allting med det varmaste intresse följa det gamla fosterlandets stor-tyck utveckling på alla områden, har Sveriges kraftiga och tråmferande deltagande i denna nationernas fred-liga täflan utgjort den käraste påmin-nelse om Eders Majestät, det ärorika gamla fosterlandet samt de hemma-landets folkens högsta lofod.

För oss svensk-amerikaner, som med allting med det varmaste intresse följa det gamla fosterlandets stor-tyck utveckling på alla områden, har Sveriges kraftiga och tråmferande deltagande i denna nationernas fred-liga täflan utgjort den käraste påmin-nelse om Eders Majestät, det ärorika gamla fosterlandet samt de hemma-landets folkens högsta lofod.

CANADA NYHETER

Nominationer för kommunalvalen i Ontario hölles förliden månad.

En flaggman kommer att upprättas för Manitoba, enligt meddelande från Attorney-general Hudson.

Eid förordade på julfattongen Martin Curraged Box Companys anläggning i Toronto. Förlosten beräknas stiga till \$100,000.

Röreling hölls förliden vecka i Gimli, Man., om local option och ut-föll så, att 149 röster kastades i favor- därför och 41 emot.

Svenska Canada-Tidningens "flyg-ter", mr W. Heggmark, har nyligen besökt Edmonton, Alta. Vid nyåret ämnar han återvända till Winnipeg.

Af gasbegrav biefvo W. Scott och Wm. Barber i Toronto julfattongen do-dade, då de sofvö i Scotts rum. Gasen utströmmade från en gaskamin i rum-met.

Pioneer Elevator companys eleva-tor vid Scoutsguard, Sask. blef förliden dag förstörd af eld jämte 28,000 bushels spanmal. Förlosten uppgår till \$40,000.

Stor eldsvåda. Northern Storage companys bygnad i Saskatoon blef i söndags förstörd af eld, och en massa inbeggande möbler blefvo lägrarna rof. Förlosten beräknas till \$60,000.

En stark grupp af kapitalister har blivit inkorporerad som "The Robert Simpson Western Limited", tydligen med afsikt att upprätta en departe-mentsbutik i Regina, Sask. Kapitaliet är \$4,000,000.

Ogenblickligen död blef på jul-morgonen Alfred Redden, 29 år gam-mal, under arbete i Oglivies kvarn i Medicine Hat, Alta. Hans kläder dro-ges in i en maskin och han blef krosad mellan denna och taket.

Hängd. A. L. Clinger, som i Clinton, B. C. dömdes till döden för mordet på en man vid namn Smith, i hvil-kens sällskap han var två år sedan kom från Förenta Staterna, blef i torsdags hängd i Kamloops, B. C.

Till lifstids fängelse dömdes i on-sdags farmaren Phillip Hart för mord på sin hustru. Mordet begicks d. 12 oktober, då Hart sköt sin hustru efter ett gräl dem emellan. Självt påstår han, att ren olycksständelse förlitit.

Ett tåg på C. N. R. urspärade i fred-ag kväll öster om Davin, 20 mil från Regina. Flera passagerare blefvo där-vid ganska svårt skadade, och lokomotivföraren så illa tilltyggad, att föga hopp om hans tillfrisknande finnes.

Järnvägsstationen har för Trans-continental railway kungjort en ny viatierfrakttaxa för spanmal, lika låg som sommartaxan således. Afgif-ten blir sex cents per bushel mellan Armstrong på National Transconti-nental och Montreal och Quebec.

Mord. Italianaren Rocco Ferrante ihjelsköt i tisdags f. v. sin landsman Nick Cocca med hvilken han delade hus vid Langley, B. C. Han blef som-ber arresterad och erkände sitt brott. Man tror, att han afven har mordet på Jesse Magoun på sitt samvete. Denne blef mordad i april månad.

Dödsfall. Farmaren Olof Månsson i Hathersage, Alta., afled den 12 decem-ber på sin farm därtill. Han var född i överkondal, Sverige, och var vid sitt fränfälle 74 år gammal. Den aflidne störjes närmast af maka, sju söner och två döttrar samt en stor väpnare. — S. C. T. beklagar sorgen.

Lyckad björnjakt. Farmaren John Nordström, som är borat i närheten af Teulon, Man., gick i tisdags f. v. ut på björnjakt och lyckades få lilla mindre än tre väldiga nallar. Den största vägde öfver 350 pund. Nord-ström sålde dem med god förtjänst i Winnipeg.

Nedbrunnen katolik institution. Ka-pellet, skolan och klosteret i St. Fran-cis Xavier, fentom till väster om Winnipeg, nedbrann i måndags efter-middag till grunden. Abedisson, som vid tillfället låg sjuk, måste bäras ut ur den brinnande byggnaden. Om el-dens uppkomst känner man intet. Den materiella förlusten beräknas till 10,000 dollars.

En långfärdig tysk. När home-steadaren Ed Näsund i Jenkins, Alta., var ute på tröskningsarbete, af-lade en tysk, hvilkens namn är känt, besök hos honom samt öppnade med en falsk tyckel frimodigt föred- ren. Hon försåg sig med det mafför-råd, som fanns i huset, till ett värde af tjugo dollars. Denna tyska synes ha varit ganska fräck, men hon lär ha haft god hjälp. Tyskarna börja nu afven bli hungrika, meddelas till den-na tidning.

Hvarefter orkestern spelade den ame-rikanska nationalsången.

Sedan ceremonimestern läst upp en hel del telegram, däribland sådana från våra konsulter i San Diego, Port-land och Seattle, Nationalsförbundet i Los Angeles och Svenska Klubben i Chicago, hvilka alla uttalade sitt var-ma erkännande af generalkommissari-éns arbete, afslöts programmet och dansen vidtog i balsalen.

Generalkommissarién och fru Ri-chard Bernström afreste d. 15 dec med Matsonlinjens Ångare "Wärsted-mina" till Honolulu för att därtill be- tillbringa en månad.

Sorgligt slut på julbjuden. Gladys Ellner, en 8 år gammal dotter till mr och Mrs Nyblad i Inwood, Man., blef i måndags kväll brand till döds. Den lilla flickan, som befann sig ensam i förmaket, där en julgran placerats, försökte tända ljusen, som satta upp på denna. Hon tänkte först de veder-sta ljusen, och då hon sträckt sig upp för att tända de öfre, kom hennes klädning i beröring med de redan tända ljusen med påfölje att den inen några sekunder stod i full låga. Per-skräckt sprang barnet ut i fria luftens och snart var hon fullständigt om-hvärd af lågorna. Ansträngninga gjordes af hennes andervärd att rädda hunden, men då de löstlötiga lycka des i sitt foretag, var barnet oförligt svårt brändt. Hennes moder för-de henne till General hospital i Win-nipeg, och anlitade till släpps på ett godstug i går morse, men döden hade inträdd, då man nådde sjukhuset.

Från soldattätgen i Edmonton. Bland canadensiska soldater, som för när-varande trina härstades, finnes ej så få skandnaver. Det beräknas att se-dan krigets början omkring tusen skandinaviska soldater varit utsända i Edmonton. Vid mitt besök i staden sörjde jag bekantskap med den län-dsman mr G. C. von Holte tillhörande 13de bataljonen och blef af honom i- bjuden till ett besök å honom i solida plats. Ingen munda är sparat för solda-ternas bekänlighet. De hafva skria-skens, poolroom, marketerier samt skrif- och läsrum. Dessutom har hvar-je kompani eget piano. Bostäderna äro varma och treffliga. Maten är af bästa beskaffenhet. Blef vid mitt be-sök bekant med deltaga i deras må-dagsmåltid hvilken jag föann utmärkt. Middagen bestod af köttsooppa, samt kött med potatis, kaffe, smor och bröd, samt efterrätt, allt väl tillagadt och smagligt. Maten delades öfver portionsvis, utan hvar och en fick så mycket som ville ha. Det ligger en- ligen 3,600 man här för närvarande. En del äro färdiga att gå öfver till England i och för slutning. De kom- ma att resa i slutet af denna månad eller i början af nästa. Alla säga guds- eller i och sade sig önska komma ut till fronten så fort som möjligt. Om det bara var på utan de vore glada, vill jag ej yttra mig om. Dock hade de alla skall att vara nöjda med sin tillvaro här. — Gånge Rolf.

SVENSKA AMERIKA-LINJEN.

"Stockholm" fullbordar sin första resa

Som vi förut meddelat, afgick "Stockholm" från Göteborg den 11 de-cember förliden månad till New York, hvilket nummer för tilldets vä-rla, men kvarhölle ej utan lämnade efter den hvarnede den 16. I Kirkwall fråntogs emellertid färdens fyrtyrdiga postackar, som misstänktes vara af tysk ursprung. Mängden d. 27 decem-bert "Stockholm" till New York.

Ett presstelegram från Köpenhamn i fördags d. d., återgiffvt en del dag-tidningar, berättar att linjen inkom- plet af Hamburg-American-linjen i New York internerade tillhör till 12,000 tons hvardera, på vilkor att England går in på att betrakta dem som sve-nska — hvilket man kan vara alldeles viss om att England inte gör. För öfrigt är det meddelandet om köpet sådana all grund.

Kallt i Sverige.

Stockholm, d. 24 december. — Sve-rike har i n. den starkaste kyla, som förekommitt på 150 år. Temperaturer på flera platser sjunkit till 62 grader under noll.

Sarah Bernhardt sjuk.

Från Paris meddelas, att Sarah Bernhardt är mycket sjuk, men att hennes släktingar dock icke uppgifvit hoppet om hennes tillfrisknande.

Norska rederier beställa.

Ett telegram från Kristiania i sö-ndags d. d. uppper att norska rederier gjort beställningar i Baltimore på fyra nya motorfartyg på 3,000 tons hvar, dera med leverans till hösten. Priet för hvarvt och ett uppgifves till \$200,000.

Anklagade.

Paul Koenig och Richard Emil Loyedcker i New York blefvo i torsdags anklagade för samspänande-ning för att förstöra Wellandkanalen. Edmund Justice blef afven anklagad för att hafva sökt skaffa militära upplysningar för den tyska regerin-gens räkning.

Villa ger sig.

Det har nu kommit till fredevidho-mellan Carranza-regeringen i Mexico och representanter för Villafaktion, hvilka sedan Förenta Staterna erkän-de Carranza så småningom stöder fallit. Villa säger hafva fått föreslå- ran om att han i trygghet kan begriffa- sig till Förenta Staterna och att han därtill flyttigt. Han kommer icke att arresteras eller utlämnas såvida han icke gör sig skyldig till öfverträdelser af Förenta Staternas lagar.

Onsdagen den 22 december.

General Christian De Wet, rebell-lejderen i Sydafrika, som dömdes till fängelsestraff, har i likhet med 118 andra rebeller blivit frigifven. — Alla armenier i Adrianopel hafva antingen blivit massakrerade eller deportera-de af bulgarerna. — General Rusky, befälhavare öfver de ryska arméerna på den norda fronten, har tagit af-sked på grund af sjukdom. — Premi-erminister Asquith framlade i går i underhuset en motion om värfning af ytterligare en miljon man för britan-nien och en miljon för Frankrike. — 1,250,000 man vid fronterna.

Från London rapporteras, att ryska krigsflottan bombarderat den bulgaris-ka hamnen Varna vid Svarta havet, och att ryssarna lyckats taga staden, där en massa trupper blivit landsat-ta. Någon officiell bekräftelse på det-a har ännu icke kommit. — Från Teheran meddelas, att ryssarna tagit staden Kum, ättio mil sydväst om Te-heran, i en stor drabbning, där fiende-n blef fullständigt tillintetgjord. — Från Berlin meddelas, att oenligt uppgitt bland de tyska socialisterna i riksdagen angående frågan om krigslan. — En brittisk submarin har sänkt den tyska ångaren Leroy, 2,679 ton, och ett annat fartyg i Marmora-sjön. — Kejsar Wilhelm har i ut-ryckning uttalat sig för att komma till Västfronten. — Generalhöv-ling Sir Archibald Murray har ut-nämnts till befälhavare för det brit-tiska trupperna vid Dardanellerna att efterträda Sir Charles Monro, som ut-nämnts till befälhavare för den för-sta brittiska armén i Frankrike. — En österrikisk submarin har tagits af två torpedbåtar, antagligen italienska. — Den brittiska armén i Mesopotam-ien har lidit ganska stora förluster. — General von Emmich, Lieges beagra-der, har aflidit i Hanover. — Den ame-rikanska noten på österrikes svarst-änkande sänkandet af Ancona har nu öfverlämnats till utrikesdepar-tementet i Wien. I noten förnyas för-klaringarna de krafte, det i den för-sta noten uppställde och säger, att ett godt förhållande kan bibehållas mellan Frankrike och Österrike, endast om det senare land ställer sig dess kraf till efterrättelse.

FORD ÅTERVÄNDER HEM.

Sjuk och nedslagen återvänder Ford till Förenta Staterna. — Hans sällskap reiser till Stockholm.

Ett något öfnligt slut synes Fords fredsexpedition ha fått, om man får tro de telegram, som förliden vecka anlände från Norge. På själva jul-dagen återvärdade sig Ford med ångaren Bergensford till Förenta Staterna. Innan han reste, lämnade han en check på 1,000,000 kronor, med hvil-ka fredsexpeditionen skall finansieras. Den skall hädanefter stå under kvin-nornas internationella fredsförbunds auspici. De öfriga medlemmarna af expeditionen hade på torsdagen fort-satt resan till Stockholm.

Mr Ford var under sin vistelse i Norge sjuk, i det han led af influensa. Han synes mycket nedstämt öfver det resereder betänkande, som kom honom och hans sällskap till del, af-ven från de organiserade fredsvänner-na i Norge sida. Full enighet rådde icke heller inom expeditionen, och kom honom allt detta sannolikt att förlora modet och uppgifva sin plan att söka åstadkomma fred i Europa till julen.

Stockholm har fredsexpeditionen hållit flera möten, men enigheten har icke varit den bästa. Som i dag, on-sdag, skulle man resa till Köpenhamn, hvarifrån färdens slutskede till Haag, då man icke får resa genom Tyskland.

af tyskarna. — Den turkisk-tyska ex-peditionen mot Egypten har tagit sin början, meddelas från London. — De brittiska förlosterna vid Dardanellerna upp till d. 11 december uppgifva till 112,921 man. — Varna har icke fallit, såsom forut rapporterats. En större skiff flotta låg dock ligg i dess när-het.

I afskedets stund.

Svensk-amerikanska utställningsko-mittén håller afskedsbankett för generalkommissarién.

EN MINNESGÅFVA.

GENERALKOMMISSARIÉN HAR AFRESTR TILL HONOLULU.

För sista gången under detta min-neiska år hade San Franciscos svens-kar mött upp till fast fördagen d 11 december under svensk-amerikanska utställningskommitténs auspici. Det skedde i det fashionable Palace Hotel och det gällde att än en gång hylla vår framstående landsman, general-kommissarién Richard Bernström, och hans maka.

Ett stort antal personer deltog i banketten, hvilken blef synnerligen lyckad. Som ceremonimestare fungerade redaktör Alex Olson och det första talet för löfvtan Bernström hölls af dr. A. O. Lindström.

För att hugfästas minnet af utställ-ningsåret och för att gifva ett mera synligt bevis på den aktning, som svensk-amerikanerna hysa för general-kommissarién Bernström, bad dr Lindström till sist att utställnings-kommitténs vägnar få öfverlämna dess stora guldmédalj. Denna har general-kommissarién mottagit och på en konstnärligt graverad guldpåse lästes följande inskrift: "Till P. Ri-chard Bernström, Sveriges general-kommissarie vid Panama-Pacific ut-ställningen med tacksam hälsning af främstingstilla samarbete från svensk-amerikanska utställningskom-mittén i San Francisco 1915."

Till fru Bernström öfverlämnade red. Olsson på utställningskommitténs vägnar en praktfull buket af röda roser med hand i de svenska färger-na, hvarefter orkestern spelade "Du gamla, du fria...". som stående förhörd.

Mr Harry Montzer uppläste den adress, som utställningskommittén beslutat att genom generalkommissari-én öfverlämna till kongressen Gustaf Adolfsen, hvilken var konstnärligt textad på persennerna efter följande ritning af mr Alfred Lundqvist, hade följande lydelse:

Till Hans Majestät Konung Gustaf V, Sveriges, Götas och Vendes konung. Eders Majestät!

Den världsutställning, som med an-ledning af Panamaskanalens öppnande hållits i San Francisco från och med den 20 februari till och med samar-tet december detta år, har just afslutats.

Denna utställning har, till stor del genom det kraftiga understöd det rönt af flertalet af världens nationer, varit ett stort och ädligt verk af bil-lad folkenas högsta lofod.

För oss svensk-amerikaner, som med allting med det varmaste intresse följa det gamla fosterlandets stor-tyck utveckling på alla områden, har Sveriges kraftiga och tråmferande deltagande i denna nationernas fred-liga täflan utgjort den käraste påmin-nelse om Eders Majestät, det ärorika gamla fosterlandet samt de hemma-landets folkens högsta lofod.

För oss svensk-amerikaner, som med allting med det varmaste intresse följa det gamla fosterlandets stor-tyck utveckling på alla områden, har Sveriges kraftiga och tråmferande deltagande i denna nationernas fred-liga täflan utgjort den käraste påmin-nelse om Eders Majestät, det ärorika gamla fosterlandet samt de hemma-landets folkens högsta lofod.

För oss svensk-amerikaner, som med allting med det varmaste intresse följa det gamla fosterlandets stor-tyck utveckling på alla områden, har Sveriges kraftiga och tråmferande deltagande i denna nationernas fred-liga täflan utgjort den käraste påmin-nelse om Eders Majestät, det ärorika gamla fosterlandet samt de hemma-landets folkens högsta lofod.

Nominationer för kommunalvalen i Ontario hölles förliden månad.

En flaggman kommer att upprättas för Manitoba, enligt meddelande från Attorney-general Hudson.

Eid förordade på julfattongen Martin Curraged Box Companys anläggning i Toronto. Förlosten beräknas stiga till \$100,000.

Röreling hölls förliden vecka i Gimli, Man., om local option och ut-föll så, att 149 röster kastades i favor- därför och 41 emot.

Svenska Canada-Tidningens "flyg-ter", mr W. Heggmark, har nyligen besökt Edmonton, Alta. Vid nyåret ämnar han återvända till Winnipeg.

Af gasbegrav biefvo W. Scott och Wm. Barber i Toronto julfattongen do-dade, då de sofvö i Scotts rum. Gasen utströmmade från en gaskamin i rum-met.

Pioneer Elevator companys eleva-tor vid Scoutsguard, Sask. blef förliden dag förstörd af eld jämte 28,000 bushels spanmal. Förlosten uppgår till \$40,000.

Stor eldsvåda. Northern Storage companys bygnad i Saskatoon blef i söndags förstörd af eld, och en massa inbeggande möbler blefvo lägrarna rof. Förlosten beräknas till \$60,000.

En stark grupp af kapitalister har blivit inkorporerad som "The Robert Simpson Western Limited", tydligen med afsikt att upprätta en departe-mentsbutik i Regina, Sask. Kapitaliet är \$4,000,000.

Ogenblickligen död blef på jul-morgonen Alfred Redden, 29 år gam-mal, under arbete i Oglivies kvarn i Medicine Hat, Alta. Hans kläder dro-ges in i en maskin och han blef krosad mellan denna och taket.

Hängd. A. L. Clinger, som i Clinton, B. C. dömdes till döden för mordet på en man vid namn Smith, i hvil-kens sällskap han var två år sedan kom från Förenta Staterna, blef i torsdags hängd i Kamloops, B. C.

Till lifstids fängelse dömdes i on-sdags farmaren Phillip Hart för mord på sin hustru. Mordet begicks d. 12 oktober, då Hart sköt sin hustru efter ett gräl dem emellan. Självt påstår han, att ren olycksständelse förlitit.

Ett tåg på C. N. R. urspärade i fred-ag kväll öster om Davin, 20 mil från Regina. Flera passagerare blefvo där-vid ganska svårt skadade, och lokomotivföraren så illa tilltyggad, att föga hopp om hans tillfrisknande finnes.

Järnvägsstationen har för Trans-continental railway kungjort en ny viatierfrakttaxa för spanmal, lika låg som sommartaxan således. Afgif-ten blir sex cents per bushel mellan Armstrong på National Transconti-nental och Montreal och Quebec.

Mord. Italianaren Rocco Ferrante ihjelsköt i tisdags f. v. sin landsman Nick Cocca med hvilken han delade hus vid Langley, B. C. Han blef som-ber arresterad och erkände sitt brott. Man tror, att han afven har mordet på Jesse Magoun på sitt samvete. Denne blef mordad i april månad.

Dödsfall. Farmaren Olof Månsson i Hathersage, Alta., afled den 12 decem-ber på sin farm därtill. Han var född i överkondal, Sverige, och var vid sitt fränfälle 74 år gammal. Den aflidne störjes närmast af maka, sju söner och två döttrar samt en stor väpnare. — S. C. T. beklagar sorgen.

Lyckad björnjakt. Farmaren John Nordström, som är borat i närheten af Teulon, Man., gick i tisdags f. v. ut på björnjakt och lyckades